

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 30 maja 2014 r.

w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (druk senacki nr 628)

Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (druk senacki nr 628) negatywnie.

Podjęta przez projektodawcę próba ukształtowania stosunków pomiędzy zainteresowanymi podmiotami w sposób odpowiadający właściwości (naturze) tego stosunku i zasadom współżycia społecznego za pomocą sankcji prawa karnego jest środkiem nieadekwatnym do zamierzonego celu. Penalizacja konkretnego zachowania poprzez objęcie jego znamion normą prawa karnego stanowi rozwiązanie ostateczne, które powinno wchodzić w rachubę tylko wobec braku innych mechanizmów prawnych o charakterze ochronnym. Niezrozumiałym jest tym samym postulat nowelizacji art. 191 § 1 Kodeksu karnego w celu zapewnienia doraźnej – w drodze nałożenia sankcji karnej – ochrony posesoryjnej najemcy lokalu, który może przecież ustabilizować swoją sytuację w drodze skargi posesoryjnej, a następnie wielokrotnie podjąć egzekucję swoich praw na podstawie tego samego tytułu wykonawczego (art. 817 Kodeksu postępowania cywilnego). Należy podkreślić, że zastosowanie w tym przypadku normy karnej prowadzi będzie tylko i wyłącznie do ukarania sprawcy i może nie pociągnąć za sobą pożądanых skutków natury cywilnej.

Nowelizacji nie uzasadniają również podnoszone fakty uporczywego nękania najemców lokali przez ich właścicieli, gdyż czyn taki wypełnia znamiona art. 190a Kodeksu karnego, który został dodany do kodyfikacji na mocy ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. z 2011 r. Nr 72, poz. 381) i w sposób odpowiedni zabezpiecza pokrzywdzonych przed takimi czynami.